

[Himmelstrup.]

kom nogen virkelig Løsning paa det Problem, det drejede sig om. Formelt kom Løsningen paa den Maade, at den højtærede Handelsminister stod stejlt paa sin Formulering, bortset fra et enkelt Ord i § 8, 4de Stykke, og til Gengæld skrev Udvalget med Ministerens Tilslutning nogle Ord i Betænkningen, som skulde udtrykke Udvalgets Opfattelse af det paagældende Spørgsmaal.

Nu er det absolut det bedste, naar man løser saadanne Spørgsmaal ved Kompromis, at der ikke er nogen som helst Uoverensstemmelse mellem den Bestemmelse, som staar i Loven, og den Opfattelse, som kommer til Udtryk i Betænkningen. Det er ikke alene meget uheldigt for Rigsdagen, at saadan noget er Tilfældet, men det maa efter Sagens Natur være overordentlig generende for det Erhvervsliv, der skal arbejde under disse Bestemmelser. Og her maa jeg sige, at de Bemærkninger, som Udvalget, altsaa med Handelsministerens Tilslutning, føjede ind i Betænkningen, har været meget kritisk bedømt fra sagkyndig Side netop i Forhold til Lovens Tekst. Jeg minder om, at dette Forhold blev gjort til Genstand for Omtale af Professor Poul Andersen i et Foredrag, som han holdt paa Den danske Provinshandelsstands Landsmøde i Aarhus den 9. Juli 1941, hvor Professoren fremhævede, at denne Udtalelse — som altsaa er fremsat af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren — ikke fuldt ud falder sammen med Lovens Ord og derfor burde have givet Anledning til en Ændring af Loven. Senere, hvor Professoren omtaler det Særsørgsmaal, som ogsaa var Genstand for megen Omtale i Marts Maaned: Spørgsmaalet om Adgangen til at indregne Lønninger i Priserne, fremhæver han, at „den Udtalelse, som her er fremsat af Udvalget i Betænkningen, fastslaar en Forstaaelse af Loven, som ikke umiddelbart kan udledes af Lovens Ordlyd“.

Den Ordning, der blev truffet dengang, blev, som sagt, truffet i den ellefte, for ikke at sige i den tolvte Time; da Loven udløb den 1. April og man skulde have en Ende paa de tilsyneladende endeløse Forhandlinger, der var ført om dette Spørgsmaal, sluttede man med et uheldigt Kompromis. Det er ikke flatterende for Rigsdagen, at Lovgivningsarbejdet former sig paa den Maade,

og det er ogsaa meget uheldigt for det Erhvervsliv, der skal arbejde under denne Lov. Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister nu ved Lovens Revision burde have forsøgt at faa hele dette Forhold bragt paa en endelig og en fast Basis. Dette er ikke sket, og jeg tror derfor, det vil være rigtigst, at man under Udvalgsarbejdet vender tilbage til Spørgsmaalet og faar en virkelig Løsning og en Løsning, som ikke kan give Anledning til en Kritik fra sagkyndig Side som den, Professor Poul Andersen paa det af mig nævnte Møde har rettet mod dette Lovgivningsarbejde.

Prieme: Jeg vil gerne takke den højtærede Handelsminister for den fyldige og detaillerede Redegørelse, som han har givet ikke alene dette høje Ting, men ogsaa Befolkningen vedrørende det omfattende Arbejde, der er gjort af Priskontrolraadet. Jeg tror, jeg kan tilføje, at man ude omkring i Befolkningen er Handelsministeren meget taknemmelig for den Maade, hvorpaa Ministeren holder Befolkningen underrettet om de Forhold, der særlig sorterer under Handelsministeriet, herunder ikke mindst Forsynings- og Rationeringsbestemmelserne. Jeg tror, at andre Ministre uden Skade kunde tage ved Lære af den højtærede Handelsminister.

Selve de Ændringer i Loven, der her foreslaas, er ikke af principiel Karakter, og der er for saa vidt ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger om dem. Dog ønsker jeg at sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup om den Ændring, der sker ved Lovforslagets § 1, idet nemlig Bestemmelsen i § 1 om Fastsættelsen af Landbrugets Priser hidtil har været formuleret paa en saadan Maade, at Initiativet og Fastsættelsen af Priser paa Landbrugsvarer var overladt til Landbrugsministeren, medens Forholdet nu bliver det omvendte, at det er overladt til Handelsministeren, som saa maa have Landbrugsministerens Tilslutning. Det er rigtigt, at der i den senere Tid har været megen og stærk Kritik fremme vedrørende forskellige af de Forhold, som hører under Priskontrolraadet, og jeg siger sikkert heller ikke for meget, naar jeg siger, at man fra Priskontrolraadets Side for længe siden netop for en lang Række Landbrugsvarers Vedkom-